

АДВОКАТСКА КАНТОРА „ЛАЛЕВ“
Република България
гр. София, 1000
ул. „Княз Борис I“ №130, ет. 1, ап. 2
имейл: office@lalev.bg
телефон/вайбър: +359 878 441 881
интернет страница: lalev.bg

LALÉV LAW OFFICE
Republic of Bulgaria
1000 Sofia
130 Knyaz Boris I str., 1st floor, apartment 2
e-mail: office@lalev.bg
phone/viber: +359 878 441 881
web page: www.lalev.bg

ДО
ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ № *ПГ-0194-Н-61*

ПОЛУЧЕНО НА *09.29.2020* г.

ДО
АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ПРИ НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

ОТ
АДВОКАТ НИКОЛАЙ ЛАЛЕВ
СОФИЙСКА АДВОКАТСКА КОЛЕГИЯ
ЛИЧЕН №1000572510
ПРИ ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СЪДЕБЕН АДРЕС:
ГР. СОФИЯ, 1000
УЛ. „КНЯЗ БОРИС I“ №130, ЕТ. 1, АП. 2

ОТНОСНО:
ОБЕДИНЕН ЗАКОНОПРОЕКТ, ИЗГОТВЕН
ПО РЕДА НА ЧЛ. 81, АЛ.2 ОТ ПОДНС, НА
ОСНОВАТА НА ПРИЕТИТЕ НА ПЪРВО
ГЛАСУВАНЕ – СИГНАТУРА №053-03-
43/01.09.2020 Г. ПО ДЕЛОВОДНИЯ ОПИС
НА НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ, ВЪЗ ОСНОВА НА:

1. ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ
И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГРАЖДАНСКИЯ
ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС /ЗИДГПК/ –
СИГНАТУРА №002-01-26/06.07.2020 Г.
ПО ДЕЛОВОДНИЯ ОПИС НА НАРОДНО
СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
ВНЕСЕН ОТ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ;

И 2. ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА
ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГРАЖДАНСКИЯ
ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС – СИГНАТУРА
№054-01-67/10.07.2020 Г. ПО

АДВОКАТСКА КАНТОРА „ЛАЛЕВ“

Република България
гр. София, 1000
ул. „Княз Борис I“ №130, ет. 1, ап. 2
имейл: office@lalev.bg
телефон/вайбър: +359 878 441 881
интернет страница: lalev.bg

LALÉV LAW OFFICE

Republic of Bulgaria
1000 Sofia
130 Knyaz Boris I str., 1st floor, apartment 2
e-mail: office@lalev.bg
phone/viber: +359 878 441 881
web page: www.lalev.bg

**ДЕЛОВОДНИЯ ОПИС НА НАРОДНО
СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
ВНЕСЕН ОТ ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ
СИМЕОНОВ И ГРУПА НАРОДНИ
ПРЕДСТАВИТЕЛИ**

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНО СЪБРАНИЕ,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ,**

Приложено Ви представяме Становище от адв. Николай Лалев – САК, относно Обединен законопроект, изготвен по реда на чл. 81, ал.2 от ПОДНС, на основата на приетите на първо гласуване – сигнатура №053-03-43/01.09.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, въз основа на:

1. проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс – сигнатура №002-01-26/06.07.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, внесен от Министерски съвет на Република България;

и 2. проект на Закон за допълнение на Гражданския процесуален кодекс – сигнатура №054-01-67/10.07.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, внесен от Валери Симеонов Симеонов и група народни представители.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Съгласно текста.

гр. София,
09.09.2020 г.

С УВАЖЕНИЕ:
АДВОКАТ НИКОЛАЙ ЛАЛЕВ
СОФИЙСКИ АДВОКАТСКА КОЛЕГИЯ

ПРАВНО СТАНОВИЩЕ

ОТ
АДВОКАТ НИКОЛАЙ ИЛИЕВ ЛАЛЕВ
СОФИЙСКА АДВОКАТСКА КОЛЕГИЯ

съдебен адрес: гр. София, п.к. 1000, ул. „Княз Борис I“ №130, ет. 1, ап. 2

ОТНОСНО: Обединен законопроект, изготвен по реда на чл. 81, ал.2 от ПОДНС, на основата на приетите на първо гласуване – сигнатура №053-03-43/01.09.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, въз основа на:

1. проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс /ЗИДГПК/ – сигнатура №002-01-26/06.07.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, внесен от Министерски съвет на Република България; и 2. проект на Закон за допълнение на Гражданския процесуален кодекс /ЗДГПК/ – сигнатура №054-01-67/10.07.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, внесен от Валери Симеонов Симеонов и група народни представители.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

I. Относно частта на Обединения законопроект, изготвен по реда на чл. 81, ал.2 от ПОДНС, въз основа на проект на Закон за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс – сигнатура №002-01-26/06.07.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, внесен от Министерски съвет на Република България, намираме предложенията, че следва да бъдат подкрепени.

Чрез същите се създават предпоставки за постигане на процесуална икономия, включително на време и пари, предвид възможността делата да бъдат провеждани чрез видеоконферентна връзка, ведно с извършването процесуални действия.

Тези промени водят до реално въвеждане на електронното правосъдие и в съдебна зала, а не се ограничава само в издаването на документи от органите и институциите на съдебната власт, ведно и със съществуващата вече възможност за електронен достъп до книгата по делата, образувани в съдилищата.

II. Относно частта на Обединения законопроект, изготвен по реда на чл. 81, ал.2 от ПОДНС, въз основа на проект на Закон за допълнение на Гражданския процесуален кодекс – сигнатура №054-01-67/10.07.2020 г. по деловодния опис на Народно събрание на Република България, внесен от Валери Симеонов Симеонов и група народни представители, с настоящото поддържаеме Становището си от 25 август 2020 г, а именно:

Намираме в тази си част проекта на ЗДГПК за пореден опит за лобистко законодателствуване.

Намираме за недопустимо съществуването в процесуален закон на материалноправна норма – ал. 7 от чл. 428а, – отнасяща се до възнаграждението, което се дължи на частните съдебни изпълнители /ЧСИ/ и държавните съдебно-изпълнителни служби /ДСИ/.

Такива изменения следва да бъдат извършени чрез допълнения в следните подзаконовни нормативни актове, както следва:

1. Тарифата за таксите и разноските към Закона за Частните съдебни изпълнители, приета с ПМС №92/19.04.2006 г., обн. ДВ. бр. 35 от 28.04.2006 г., изм. и доп. ДВ. бр. 24 от 12.03.2013 г., доп. ДВ. бр. 63 от 1.08.2014 г., изм. ДВ. бр. 90 от 31.10.2014 г., изм. ДВ. бр. 100 от 18.12.2015 г. – за ЧСИ;

и 2. Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, приета с ПМС №38/27.02.2008 г., обн., ДВ, бр. 22 от 28.02.2008 г., в сила от 1.03.2008 г., доп., бр. 50 от 30.05.2008 г., в сила от 30.05.2008 г. – за ДСИ.

В тази връзка, следва да бъде посочено, че Законодателят вече поправи грешката, чрез допуснатото лобистко законодателствуване в разпоредбата на чл. 501а, ал. 4 ГПК, с която норма се предоставяше възможност на членовете на Камарата на ЧСИ да използват интернет платформа, изработена и поддържана от Министерство на правосъдието, за доброволна – несъдебна – продажба недвижими имоти.

Същото неминуемо щеше да доведе до изкривяване на този пазар чрез възможността съдебните изпълнители да извършват дейности, които са несвойствени за професията им, т.е. от органи по принудително изпълнение да бъдат едни от най-активните посредници при покупко-продажба на недвижими имоти.

В тази връзка, с настоящото предложение за допълнение на Гражданския процесуален кодекс, с новия чл. 428а, се прави опит ЧСИ и ДСИ да започнат да функционират и като колектори, т.е да бъдат участници и в несъдебното събиране на вземания.

Последното неминуемо ще доведе до изкривяване и на вторичния пазар на тези парични средства – особено по отношение на членовете на Камарата на ЧСИ.

Последните или свързани с тях лица може да се окажат в един момент и носители на материалното право по несъдебни вземания, които са им възложени за доброволно събиране, а впоследствие и по реда на принудително изпълнение.

На следващо място е задължително да бъдат разграничени правомощията на съдебните изпълнители от функциите на финансовите институции по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/, във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 12 ЗКИ – или т.нар. колекторски дружества.

Недопустимо е държавните съдебно-изпълнителни служби и частните съдебни изпълнители да действуват в качество и да извършват дейности, присъщи на участниците във вторичния пазар на вземания.

С приемане на предложеното допълнение би се стигнал до хаос в гражданския и търговския обороти, предвид че съдебните изпълнители принципно упражняват държавна принуда при удовлетворяване на публични и частни притезания.

Получаването на съобщение от съдебен изпълнител се свързва и трябва да продължи да бъде свързано единствено с производствата по принудителното изпълнение.

Това е обичайното за българските правни традиции.

Разбира се в държавите от континенталната и англо-саксонската правни системи принудителното изпълнение е с различна правна уредба и като съпоставка между същите може да бъде използвана следната интернет страницата, а именно:

<https://e-justice.europa.eu>.

В някои от държавите-членки на Общността принудителното изпълнение може да бъде свързано с предоставяне на правен съвет, с инициране на процедури по несъстоятелност на юридически и физически лица, с процесуално представителство на страна пред органи на съдебната власт, в изготвяне на документи, но това обикновено се извършва от лица, упражняващи професията адвокат.

В други държави, за налагане на запор върху банкови сметки, се изисква да бъде издаден нарочен акт от компетентния съд, като в този случай съдебните изпълнители могат да изпълняват и функции, свързани и с доброволна продажба на движимо или недвижимо имущество на публичен търг.

Да бъдат обаче възприети и обединени всички съществуващи практики по принудителното изпълнение в Европейския съюз, във власт, правомощия и сила на държавна принуда в лицето на съдебните изпълнители в Република България, намираме не за прекомерно или за липса на визия за развитие на правото, а за доказано безсилие на държавата пред частни икономически интереси.

При подобни случаи, характеризиращи се в съсредоточаването на изключително много власт и права в изключително тесен кръг от хора, световната историята сочи, че следват кардинални промени.

Предвид гореизложеното, считаме – в тази му част – предложеното допълнение към Гражданския процесуален кодекс за неприемливо и всяващо правна несигурност в обществото, с което се нарушават няколко от стълбовете, на които се основава принципа на правовата държава.

Оставаме на разположение за последващо съдействие и

гр. София,
09.09.2020 г.

С УВАЖЕНИЕ:
АДВОКАТ НИКОЛАЙ ЛАЛЕВ
СОФИЙСКА АДВОКАТСКА КОЛЕГИЯ